

Luizenprotocol OKC de Stroom

De Hoofdluis

De hoofdluis is een parasiet: het beestje leeft van mensenbloed. Hij zoekt graag behaarde en warme plekjes op zoals achter de oren, in de nek of onder een pony. Een hoofdluis is ongeveer 3 millimeter groot en grijsblauw, of, nadat hij bloed opgezogen heeft, roodbruin van kleur. Mensen en alle diersoorten hebben een eigen luizensoort. Hondenluizen kunnen bijvoorbeeld niet op mensen overleven en andersom. De eitjes van de hoofdluis, de neten, zijn grijswit en lijken op roos. Het verschil is dat roos los zit terwijl neten juist aan de haren kleven. Hoofdluis verspreidt zich in een hoog tempo. Een jonge luis is na 7 – 10 dagen volwassen en klaar om zelf weer eitjes te leggen. Hij leeft dan ongeveer één maand en legt in die tijd zo'n 250 eitjes. Snel ingrijpen is bij hoofdluis dus erg belangrijk.

Hoe weet je of je luizen / neten hebt?

Als je pas besmet bent met hoofdluis heb je vaak nog niet zo veel last van jeuk. Jeuk is altijd een reden om te kijken of er hoofdluizen en neten op het hoofd te zien zijn. Iedereen kan luizen en neten herkennen. Neten zitten vaak tussen de nekharen, onder de voorhoofdsharen of achter de oren. Met enige routine zijn ze goed te ontdekken door iemand die op deze plaatsen de haren nakijkt. Indien de neten verder dan 1 ½ - 2 cm van de hoofdhuid verwijderd zijn, dan spreekt men van oude neten. Dus hoe verder de neten van de hoofdhuid verwijderd zijn, hoe langer geleden de besmetting heeft plaatsgevonden.

Luis in je haar? Kammen maar!

Dat is de boodschap die de overheid wil meegeven aan basisscholen, kinderopvang en ouders van schoolgaande kinderen. Want naast de kinderen zelf, krijgen vooral zij met hoofdluis te maken. De juiste aanpak kan voorkomen dat hoofdluis een hardnekkig probleem wordt. Regelmatige controles zorgen er bijvoorbeeld voor dat een snelle behandeling mogelijk is. Zo blijven kinderen elkaar niet besmetten. En als een kind hoofdluis heeft, dan is het advies het haar gedurende twee weken dagelijks te kammen met een fijntandige kam. Eventueel kan het kammen gecombineerd worden met een antihoofdluismiddel. Verder is het belangrijk om ook huisgenoten te controleren. En het is verstandig om het te melden op school, bij clubjes en vriendjes.

Wat nog meer?

Uit literatuurstudie is gebleken dat er onvoldoende bewijs is voor overdracht van hoofdluis via voorwerpen zoals beddengoed, jassen, petten etc. Om deze reden hebben wij ons beleid aangepast; het RIVM-beleid is namelijk (indien mogelijk) altijd gebaseerd op wetenschappelijk bewijs. Het RIVM richt zich bij hoofdluis vooral op de behandeling (kammen, al dan niet in combinatie met een antihoofdluismiddel) van de haren en niet op de omgeving. Hoofdluis is overdraagbaar via haar-haarcontact en niet via indirect contact.

Middelen om hoofdluis te voorkomen

Er zijn middelen op de markt die een beschermende werking hebben. Er is nog onvoldoende onderzoek bij proefpersonen dat bewijst dat de middelen effectief zijn. Het is ook nog niet bekend óf en hoe snel resistentie optreedt. Het RIVM is, wegens de mogelijke toename van resistentie en

wegens mogelijke bijwerkingen op langere termijn, geen voorstander van het gebruik van middelen om hoofdluis te voorkomen.

Wat kan ik wel doen?

Het advies is om wekelijks het haar te controleren op hoofdluis: zo wordt de hoofdluis ontdekt voordat er veel verspreiding heeft kunnen plaatsvinden naar anderen. De behandeling bestaat uit twee weken lang elke dag kammen, eventueel in combinatie met een antihoofdluismiddel.

Waarom twee weken kammen?

Vanaf de eerste kambeurt is het besmettingsgevaar grotendeels geweken. De reden dat men toch twee weken moet doorgaan is dat de neten niet allemaal tegelijk uitkomen maar geleidelijk. Als je de eerste dag alle luizen hebt verwijderd, kunnen dus tot twee weken daarna nog nieuwe luizen uit de neetjes komen die je niet hebt verwijderd.

Omgevingsmaatregelen niet meer nodig

Hoeven ouders en scholen voortaan écht geen beddengoed, knuffels en jassen meer te wassen om minimaal 60 graden? Het stofzuigen van de auto? Nee dus: uit onderzoek blijkt duidelijk dat er onvoldoende bewijs is dat dergelijke maatregelen effectief zijn. Luizen worden hoofdzakelijk via haar-haarcontact overgebracht. Er zijn geen aanwijzingen voor verspreiding via de omgeving. Ook het effect van een luizencape op de verspreiding van hoofdluis is niet wetenschappelijk aangetoond. Dit is de reden waarom wij luizencape niet aanraden. Met deze aanpassing van de richtlijn sluit het Nederlands advies aan op de internationale bestrijdingsadviezen.

Nog meer nadruk op kammen

In de nieuwe richtlijn wordt de nadruk gelegd op het kammen, eventueel in combinatie met een behandeling van het haar met een antihoofdluismiddel. Sinds enige tijd zijn in Nederland nieuwe antihoofdluismiddelen beschikbaar met als werkzaam bestanddeel dimeticon (een silicoonachtige stof). Dimeticon zorgt ervoor dat de hoofdluizen door een tekort aan zuurstof sterven. De werkzaamheid van dit middel is onomstreden en er ontstaat geen resistentie.

Verantwoordelijkheid van ouders

De ouders/verzorgers zijn primair verantwoordelijk voor het adequaat behandelen van hoofdluis binnen het gezin. Bij besmetting verwachten we dat ouders hun kind(eren) behandelen door twee weken lang elke dag te kammen, eventueel in combinatie met een antihoofdluismiddel. Wanneer uw kind hoofdluis heeft is het belangrijk dit direct te melden op school.

De school

De school levert een bijdrage aan het voorkomen van verspreiding van hoofdluis. De Wet op het Primair Onderwijs geeft aan dat de school een taak heeft bij alle zaken die van invloed zijn op de gezondheid en veiligheid van de schoolbevolking. Het onderstaande stappenplan ter voorkoming van verspreiding van hoofdluis wordt gehanteerd.

De school geeft informatie aan de ouders via de schoolgids en de nieuwsbrief en website. Hoofdluis wordt in alle groepen aan de orde gesteld in de informatiebijeenkomst voor ouders aan het begin van elk schooljaar.

Stappenplan luizencontrole

- Op onze school worden **alle** leerlingen (verplicht) elke maandag na een schoolvakantie gecontroleerd op de aanwezigheid van luizen/neten.
- Deze controle gebeurt door ouders, de “luizenouders”. Deze ouders zijn goed geïnstrueerd door een medewerker van de GGD . Ze volgen bij het controleren de procedure zoals aangeleerd bij de instructie.
- Als er luizen of neten worden geconstateerd wordt dit doorgegeven aan de leerkracht.
- De “ luizenouders” registreren in een leerlingenlijst of en wanneer er luizen (l), oude neten (on), of verse neten (vn) zijn geconstateerd.
- De ouders/verzorgers van deze leerlingen worden benaderd door de administratieve kracht of de directeur van de school.
- Alle leerlingen van de groep krijgen een brief van de leerkracht waarin gemeld wordt dat er luizen/neten zijn geconstateerd. In deze brief wordt ook verwezen naar de site van de RIVM . Daar kunnen ouders meer informatie vinden met betrekking tot behandeladviezen.
- Na twee weken wordt de hele klas nogmaals gecontroleerd (nacontrole).
- Bij herbesmetting worden ouders/ verzorgers opnieuw benaderd door de administratieve kracht of directeur. Na twee weken wordt door de luizenouders opnieuw gecontroleerd.
- Bij een eventueel hardnekkig probleem bij steeds dezelfde kinderen wordt de GGD ingeschakeld . Zij kunnen ouders adviseren en helpen bij het luizenvrij maken van hun kinderen.